

Αντίπαλος είναι το σύστημα

Κώστας Ρηγόπουλος

Η περίοδος που διανύουμε σφραγίζεται από τη συνέχιση εκ μέρους του αστικού μπλοκ και των πολιτικών του εκφραστών της σφοδρής επίθεσης στα εναπομείναντα λαϊκά δικαιώματα, προωθώντας μια σειρά αντεργατικών μεταρρυθμίσεων.

Αντίστοιχα και στην εκπαίδευση προωθείται η μετατροπή του πανεπιστημίου σε ένα ίδρυμα για λίγους και εκλεκτούς, κερδοφόρο και αποδοτικό, όπου δεν θα υφίσταται κανένα δικαίωμα διεξαγωγής πολιτικής συζήτησης και διεκδίκησης (π.χ. εισβολή ΜΑΤ στο ΠΑΜΑΚ και απειλές του πρύτανη για μηνύσεις σε αγωνιστές).

Σε αυτό το πλαίσιο και εν μέσω της ευρύτερης αδυναμίας ανάλογης απάντησης, είναι υπαρκτός ο κίνδυνος δυνάμεις του κινήματος, αδυνατώντας να παίξουν καθοριστικό ρόλο, να **«προτιμούν»** την αντιπαράθεση με τον διπλανό τους και **όχι με τον απέναντί τους**. Η διαδικασία αυτή μπορεί να φαντάζει «εύκολη» και αποδοτική, αλλά εντέλει λειτουργεί **διασπαστικά, αποσυσπειρωτικά** και βγάζει πολλές φορές τις συλλογικότητες αυτές στο «περιθώριο» των κοινωνικών διεργασιών.

Κάπως έτσι θα μπορούσαν να ιδωθούν τα πρόσφατα εκφυλιστικά φαινόμενα που διαδραματίστηκαν εντός της ΕΑΑΚ Θεσσαλονίκης. Οι ευθείες στοχοποιήσεις συντρόφων αλλά και οι τραμπουκικές επιθέσεις, γεγονότα που διαδραματίστηκαν στις διαδικασίες της ΕΑΑΚ, αποτελούν **μία απ' τις πιο μαύρες σελίδες της 27χρονης ιστορίας της**. Οι πράξεις αυτές θυμίζουν τραυματικές εμπειρίες της ΕΑΑΚ (γεγονότα Πάτρας 2010) στις οποίες πρωταγωνίστησαν και τότε τα μέλη της **ΑΡΑΣ**, οργάνωσης σήμερα της **ΛΑΕ**. Η πολιτική στήριξη της ΛΑΕ στις πρακτικές αυτές ούτε κατ' επίφαση δεν συνάδει με τις δήθεν ενωτικές επιδιώξεις της.

Ίσα ίσα, η ευθεία επίθεση μέσω της ανακοίνωσης της ΛΑΕ Θεσσαλονίκης στο ΝΑΡ για την

Κομμουνιστική Απελευθέρωση και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκει να μετατρέψει τη **Θεμιτή πολιτική αντιπαράθεση** διαφορετικών πολιτικών σχεδίων σε χαρτοπόλεμο ανακοινώσεων με **οπαδικά** και **απολιτίκ** χαρακτηριστικά. Εμείς από την πλευρά μας δεσμευόμαστε πως θέλουμε η πολιτική διαπάλη για το **ποιο κίνημα** και το **ποια Αριστερά** έχει ανάγκη η εποχή, να διεξαχθεί σε ένα **δημοκρατικό** και **συντροφικό** πλαίσιο και κυρίως να δοθεί **από τον κόσμο των σχημάτων** και όχι μέσα από σκιαμαχίες Πολιτικών Γραφείων.

Η ΕΑΑΚ αποτέλεσε σημείο αναφοράς για το νεολαιίστικο κίνημα γιατί ήταν πάντα η δύναμη που έβαζε μπροστά την υπεράσπιση των αναγκών και των δικαιωμάτων της νέας γενιάς, σε σύγκρουση με τη στρατηγική του κεφαλαίου στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και στην κοινωνία, αποτελώντας παράλληλα ένα πρωτότυπο και **μαζικό εργαστήριο** για την αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά. Σε αυτή την προσπάθεια η υπερεικοσαετής **μετωπική κουλτούρα της ΕΑΑΚ** αποδεικνύει ότι δεν απαιτείται ο «**έλεγχος κομματικών διαβατηρίων**» -άλλωστε η ΕΑΑΚ δεν ταυτίζεται με καμιά οργάνωση, κόμμα ή μέτωπο που αναφέρεται στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Το μόνο κριτήριο συμμετοχής είναι η ειλικρινής και ισότιμη συνεισφορά στην προσπάθεια συγκρότησης της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας στα πανεπιστήμια.

Το μπόι του καθενός μας κρίνεται **από τον αντίπαλο τον οποίο επιλέγει**. Σε καιρούς κατά τους οποίους επιχειρείται συνολική αντιδραστική ανασυγκρότηση των υφιστάμενων πλαισίων, ο αντίπαλος της ΕΑΑΚ πρέπει να είναι η κυβέρνηση και τα νέα μέτρα που προωθεί το αστικό πολιτικό σύστημα, η ΕΕ και το ευρώ, οι εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις που ετοιμάζονται ταχύτατα, η ανεργία, η επισφάλεια, ο εθνικισμός και ο πόλεμος.

Για να υπηρετηθούν οι παραπάνω στόχοι, απαιτείται μια ΕΑΑΚ που θα προχωρήσει στην **επανίδρυσή της** σε **αντικαπιταλιστική κατεύθυνση** με **δημοκρατικές διαδικασίες**, μακριά από μικροαστικές πρακτικές, που θα συμβάλλει στην αναγκαία αναζωογόνηση του φοιτητικού κινήματος και – με τον δικό της τρόπο- στην ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής Αριστεράς.

Η νΚΑ και το **ΝΑΡ** για την **Κομμουνιστική Απελευθέρωση**, μέσα από την παρέμβαση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, στηρίζουν και προωθούν την ανάγκη για την **κοινή δράση** όλων των **ταξικών, μαχητικών και αγωνιστικών δυνάμεων** για την ανασυγκρότηση του μαζικού κινήματος και την ανατροπή της μνημονιακής βαρβαρότητας, καθώς και την πολιτική συνεργασία όλων των **αντικαπιταλιστικών αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ και αντιδιαχειριστικών δυνάμεων** για τη συγκρότηση μιας μαζικής και μετωπικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, για την ανατροπή της επίθεσης του κεφαλαίου, των ΕΕ-ΔΝΤ και των κυβερνήσεών τους.

Με τα μάτια στραμμένα προς τα έξω λοιπόν, στα πραγματικά πεδία αντιπαράθεσης για την αντικαπιταλιστική Αριστερά, οφείλουμε να συζητάμε και πολύ περισσότερο να πράττουμε από τη σκοπιά των πραγματικών καθηκόντων της περιόδου, με στόχο μια ΕΑΑΚ στο «*μπόι των ονείρων μας*» η οποία θα γίνει το όχημα πάλης της σημερινής σπουδάζουσας νεολαίας που αγωνιά απέναντι σε ένα μέλλον **μετανάστευσης, ανεργίας και επισφάλειας.**

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 23.4.2017